

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (teine koda)

22. september 2016*

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Kaupade vaba liikumine — ELTL artikkel 34 — Koguselised impordipiirangud — Samaväärse toimega meetmed — Väärismetall, millele on kantud kolmandas riigis Madalmaade õiguse kohaselt märgis — Import Tšehhi Vabariiki pärast vabasse ringlusesse laskmist — Märgise tunnustamisest keeldumine — Tarbijakaitse — Proportsionaalsus — Vastuvõetavus

Kohtuasjas C-525/14,

mille ese on ELTL artikli 258 alusel 20. novembril 2014 esitatud liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi,

Euroopa Komisjon, esindajad: P. Němečková, E. Manhaeve ja G. Wilms, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

hageja,

versus

Tšehhi Vabariik, esindajad: M. Smolek, T. Müller, J. Vlácil ja J. Očková,

kostja,

keda toetab:

Prantsuse Vabariik, esindajad: D. Colas ja R. Coesme,

menetlusse astuja,

EUROOPA KOHUS (teine koda)

koosseisus: koja president M. Ilešič, kohtunikud C. Toader, A. Rosas, A. Prechal ja E. Jarašiūnas (ettekandja),

kohtujurist: M. Campos Sánchez-Bordona,

kohtusekretär: ametnik M. Aleksejev,

arvestades kirjalikus menetluses ja 17. veebruari 2016. aasta kohtuistungil esitatut,

olles 3. mai 2016. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: tšehhi.

otsuse

- 1 Euroopa Komisjon palub oma hagi Euroopa Kohtul tuvastada, et Tšehhi Vabariik on rikkunud temal ELTL artikli 34 alusel lasuvaid kohustusi, sest ta keeldub tunnustamast teatavaid Madalmaade märgiseid ja eeskätt väärismetalli proovi tõendaja WaarborgHollandi märgiseid (edaspidi „WaarborgHollandi märgised“).

Kohtueelne menetlus ja menetlus Euroopa Kohtus

- 2 Kuivõrd komisjon leidis, et ELTL artikliga 34 on vastuolus Tšehhi Vabariigi väärismetalli proovi tõendaja (Puncovní úřad, edaspidi „Tšehhi väärismetalli proovi tõendaja“) tava, mis seisneb selles, et ta keeldub tunnustamast Madalmaades asutatud ning kolmandates riikides filiaale omava sõltumatu väärismetalli proovi tõendaja WaarborgHollandi märgiseid ja nõuab seetõttu asjaomasele väärismetallile täiendava Tšehhi märgise kandmist, siis nõudis ta 30. septembri 2011 kirjas Tšehhi Vabariigilt selgitusi.
- 3 Tšehhi Vabariik ei vaidlustanud oma 30. novembri 2011. aasta vastuses asjaolu, et ta kõnealuseid märgiseid ei tunnusta. See liikmesriik väitis siiski sisuliselt, et käesolev kohtuasi kuulub teenuste, mitte kaupade vaba liikumise valdkonda, ning et kõnealust tunnustamisest keeldumist õigustab asjaolu, et viidatud märgiste puhul on võimatu vahet teha märgistel, mis on toodetele kantud väljaspool Euroopa Liidu territooriumi, ja märgistel, mis on toodetele kantud liidu territooriumil.
- 4 Olles läbi vaadanud argumendid, mis Tšehhi Vabariik oli esitanud oma kirjas, saatis komisjon 30. mail 2013 Tšehhi Vabariigile põhjendatud arvamuse, milles ta väitis eeskätt, et kaupade vaba liikumist käsitlevaid EL toimimise lepingu sätteid kohaldatakse liidus vabas ringluses olevate toodete suhtes ning seega ka kolmandatest riikidest pärit toodete suhtes, mis on ELTL artikli 29 nõuete kohaselt seaduslikult imporditud mõnda liikmesriiki. Komisjon kutsus Tšehhi Vabariiki üles võtma ELTL artikli 34 täitmiseks vajalikud meetmed kahe kuu jooksul alates põhjendatud arvamuse kättesaamise kuupäevast.
- 5 Oma 23. juuli 2013. aasta vastuses jäi Tšehhi Vabariik oma seisukohale kindlaks, rõhutades eeskätt, et WaarborgHollandi märgiste tunnustamisest keeldumist põhjendab vajadus kaitsta tarbijaid. Kuna komisjoni see vastus ei rahuldanud, otsustas ta esitada käesoleva hagi.
- 6 Euroopa Kohtu kantseleisse 26. veebruaril 2015 saabunud avalduses palus Prantsuse Vabariik luba astuda käesolevas asjas menetlusse Tšehhi Vabariigi nõuete toetuseks. Euroopa Kohtu president andis talle vastava loa 24. märtsi 2015 aasta otsusega.

Menetluse suulise osa uuendamise taotlus

- 7 Pärast kohtujuristi ettepaneku ärakuulamist palus Tšehhi Vabariik Euroopa Kohtu kantseleisse 18. mail 2016 saabunud taotluses uuendada menetluse suulise osa; ta põhjendas oma taotlust sisuliselt sellega, et „oluline osa [ettepanekust] põhineb mitmel ekslikul hüpoteesil“.
- 8 Sellega seoses olgu siiski meenutatud, et esiteks ei näe Euroopa Liidu Kohtu põhikiri ja kodukord pooltele ette võimalust esitada seisukohti vastuseks kohtujuristi ettepanekule (kohtuotsused, 17.7.2014, komisjon vs. Portugal, C-335/12, EU:C:2014:2084, punkt 45, ja 4.5.2016, komisjon vs. Austria, C-346/14, EU:C:2016:322, punkt 23).

- 9 Teiseks võib Euroopa Kohus kodukorra artikli 83 kohaselt igal ajal, olles kohtujuristi ära kuulanud, uuendada määrusega menetluse suulise osa, eelkõige kui ta leiab, et tal ei ole piisavalt teavet või kui pool on pärast suulise osa lõpetamist esitanud uue asjaolu, millel on otsustav tähtsus Euroopa Kohtu lahendile, või kui asja lahendamisel tuleks tugineda argumentidele, mille üle pooled ei ole vaieldud.
- 10 Olles kohtujuristi ära kuulanud, on Euroopa Kohus käesoleval juhul seisukohal, et tal on asja lahendamiseks kogu vajalik teave ning et kohtuasja ei ole vaja läbi vaadata lähtuvalt uuest asjaolust, millel on otsustav tähtsus tema lahendile, ega argumentid, mille üle ei ole Euroopa Kohtus vaieldud.
- 11 Seega ei ole põhjust uuendada menetluse suulist osa.

Hagi

Vastuvõetavus

Poolte argumentid

- 12 Tšehhi Vabariik väidab, et hagi on vastuvõetamatu, sest selles heidetakse ette ELTL artikli 34 rikkumist seoses „teatavate Madalmaade märgistega“. Asjaolu, et komisjon kasutab oma nõuetes seda väljendit ning sõna „eeskätt“ viitab liikmesriigi väitel sellele, et kohtuvaidluse esemeks on ka muud Madalmaade märgised peale WaarborgHollandi märgiste. Kohtueelses menetluses ja hagiavalduses püüdis komisjon aga tõendada rikkumist, mida ta ette heidab, üksnes seoses WaarborgHollandi märgistega. Sellega seoses on Tšehhi Vabariigi väitel tähtsusetu asjaolu, et kohtuvaidlus käsitleb abstraktselt sellise väärismetalli tunnustamisest keeldumist, mille puhul ei ole võimalik kindlaks teha, kas sellele on märgis kantud kolmandas riigis või liidu territooriumil. Seega tuleks tuvastada, et hagiavaldus on ebaselge ja -täpne, mistõttu hagi on vastuvõetav ainult osas, milles see käsitleb WaarborgHollandi märgiseid.
- 13 Komisjon väidab, et tema hagi on täies ulatuses vastuvõetav. Ta väidab, et teavitas oma põhjendatud arvamuses Tšehhi Vabariiki üldiselt sellest, et viimane on ELTL artikli 34 alusel kohustatud lubama oma turule tooted, mida on esiteks teatava Euroopa Majanduspiirkonna (EMP) riigi õiguse kohaselt kontrollitud ja millele on selle õiguse kohaselt kantud märgis ning mida teiseks seaduslikult turustatakse mõnes EMP riigis. Põhjendatud arvamuses olevat ta lisaks asunud seisukohale, et Tšehhi Vabariik ei täida temal ELTL artikli 34 alusel lasuvaid kohustusi, sest ei „tunnusta teatavaid Madalmaade märgiseid“. Seda sõnastust kasutati ka hagi nõuetes ning Tšehhi Vabariik seda kuidagi ei vaidlustanud.

Euroopa Kohtu hinnang

- 14 Kuivõrd Euroopa Kohus võib omal algatusel uurida, kas ELTL artiklis 258 sätestatud tingimused liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi esitamiseks on täidetud (kohtuotsus, 14.1.2010, komisjon vs. Tšehhi Vabariik, C-343/08, EU:C:2010:14, punkt 25 ja seal viidatud kohtupraktika) ning hagi ese ei ole mitte liikmesriigi õigus- või haldusnorm, vaid Tšehhi väärismetalli proovi tõendaja tava, siis tuleb kohe alustuseks meenutada, et liikmesriigi haldustava saab olla liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi ese vaid siis, kui see on teatud määral juurdunud ja üldine (kohtuotsused, 29.4.2004, komisjon vs. Saksamaa, C-387/99, EU:C:2004:235, punkt 42 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 5.3.2009, komisjon vs. Hispaania, C-88/07, EU:C:2009:123, punkt 54).

- 15 Tšehhi Vabariik ei vaidlusta käesolevas kohtuasjas, et äsja loetletud tingimustele vastab Tšehhi väärismetalli proovi töendaja tava, mida komisjon silmas peab ning mille olemasolu viimane töendas, esitades oma hagiavalduse lisana kaks selle väärismetalli proovi töendaja juhataja teatist. See liikmesriik ei vaidlusta ka seda, et kõnealune tava on talle omistatav. Ta vaidlustab seevastu hagi vastuvõetavuse põhjendusel, et see on ebaselge ja -täpne.
- 16 Kodukorra artikli 120 punkti c ja seda käsitleva kohtupraktika kohaselt tuleb hagiavalduses märkida hagi ese, esitatud väited ja argumendid ning lühiülevaade nendest väidetest. Nimetatud andmed peavad olema piisavalt selged ja täpsed, et võimaldada kostjal kaitset ette valmistada ning Euroopa Kohtul kontrolli teostada. Sellest tuleneb, et põhilised faktilised ja õiguslikud asjaolud, millel hagi põhineb, peavad seostatult ja arusaadavalt järelsuma hagiavalduse tekstist endast ning esitatud nõuded peavad olema esitatud üheti mõistetavalt, et Euroopa Kohus ei saaks otsustamisel tegutseda *ultra petita* või jätta mõne etteheite kohta seisukohta võtmata (kohtuotsused, 11.7.2013, komisjon vs. Tšehhi Vabariik, C-545/10, EU:C:2013:509, punkt 108 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 23.2.2016, komisjon vs. Ungari, C-179/14, EU:C:2016:108, punkt 141).
- 17 Lisaks tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et ELTL artikli 258 alusel esitatud hagi raames piiritlevad komisjoni poolt liikmesriigile saadetud märgukiri ja hilisem põhjendatud arvamus kohtuvaidluse eseme, mida ei saa hiljem laiendada. Asjaomase liikmesriigi võimalus esitada oma seisukohad on nimelt isegi juhul, kui see liikmesriik leiab, et ta ei pea seda kasutama, aluslepingus ette nähtud oluline tagatis ja selle tagamine on liikmesriigi kohustuste rikkumise menetluse õiguspärasuse seisukohalt oluline vorminõue. Sellest tulenevalt peavad komisjoni põhjendatud arvamus ja hagi tuginema samadele etteheidetele kui märgukiri, millega algatatakse kohtueelne menetlus (kohtuotsused, 29.9.1998, komisjon vs. Saksamaa, C-191/95, EU:C:1998:441, punkt 55, ja 10.9.2009, komisjon vs. Portugal, C-457/07, EU:C:2009:531, punkt 55 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 18 Etteheited tuleb põhjendatud arvamusel ja ELTL artikli 258 alusel esitatud hagi esitada seostatult ja täpselt, et liikmesriik ja Euroopa Kohus saaksid täpselt aru etteheidetava liidu õiguse rikkumise ulatusest; see on vajalik selleks, et liikmesriik saaks tarvilikult esitada oma vastuväited ja et Euroopa Kohus saaks väidetud rikkumise olemasolu hinnata (kohtuotsused, 14.10.2010, komisjon vs. Austria, C-535/07, EU:C:2010:602, punkt 42, ja 3.3.2011, komisjon vs. Iirimaa, C-50/09, EU:C:2011:109, punkt 64 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 19 Kuivõrd komisjon soovis hagi nõuetes sõnu „teatavad Madalmaade märgised“ kasutades hõlmata oma hagiga ka muid Madalmaade märgiseid peale nende, millele ta viitab hagi sõnaselgelt (st WaarborgHollandi märgised), siis ei vasta tema hagi käesoleva otsuse punktis 16 meenutatud kodukorra ja kohtupraktika nõuetele, sest hagi ei ole täpsustatud, millised on need muud märgised ja sõna „teatavad“ kasutamine välistab võimaluse, et peetakse silmas kõiki Madalmaade märgiseid.
- 20 Lisaks sellele, kuigi märgukiri käsitles üldiselt ELTL artikli 34 ja sellega seonduva kohtupraktika kohaldamist väärismetalli suhtes, peeti selles sõnaselgelt silmas vaid WaarborgHollandi märgiseid. Hagi nõuete osas tuleb märkida, et kuigi neis viidatakse sarnaselt põhjendatud arvamusel resolutsioonile „teatavatele Madalmaade märgistele“, on kõnealuse arvamusel põhjendustes juttu vaid WaarborgHollandi märgistest. Sellest tulenevalt ei saa lugeda täidetuks ka käesoleva kohtuotsuse punktides 17 ja 18 meenutatud kohtupraktikas sedastatud nõudeid.
- 21 Neil tingimustel tuleb jätta komisjoni hagi vastuvõetamatuna läbi vaatamata osas, milles see käsitleb väidetavat keeldumist tunnustata muid Madalmaade märgiseid peale WaarborgHollandi märgiste.

Sisulised küsimused

Poolte argumendid

- 22 Komisjon väidab, et asjaolu, et Tšehhi Vabariigis kantakse teistest liikmesriikidest imporditud teatavale väärismetallile täiendav märgis vaatamata sellele, et tootele on juba kantud märgis Madalmaade õiguse kohaselt ning neid on liidus turustatud, kujutab endast kaupade vaba liikumise õigustamatut piirangut.
- 23 Tema väitel ei ole põhjendatud Tšehhi Vabariigi väide, et vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamiseks ei ole vaja mitte ainult seda, et kolmandatest riikidest pärit väärismetall oleks liidus lastud vabasse ringlusesse, vaid ka seda, et väärismetalli oleks seejärel turustatud mingis liikmesriigis, mis peab lisaks olema see liikmesriik, mille õiguse kohaselt märgis tootele kanti, st käesoleval juhul Madalmaade Kuningriik. Komisjoni väitel nähtub Euroopa Kohtu praktikast nimelt, et kui kolmandast riigist pärit tooted on lastud liidus vabasse ringlusesse, peab neile osaks saama sama kohtlemine, mis liidu päritolu kaubale. Sellest tulenevalt kohaldub kaupade vaba liikumine väärismetalli suhtes, millele on kolmandas riigis märgise kandnud liikmesriigis – käesoleval juhul Madalmaade Kuningriigis – asutatud väärismetalli proovi tõendaja filiaal ja mis on liidus vabas ringluses.
- 24 Turustamine kooskõlas kehtivate õigusnormidega on komisjoni sõnul vabasse ringlusesse laskmise üks nõue ja seega liidu kauba staatuse saamise üks tingimus, mitte täiendav etapp, mis on vaja läbida selleks, et oleks kohaldatav vastastikuse tunnustamise põhimõte. Lisaks sellele ei pruugi liikmesriik, kus kaup lastakse vabasse ringlusesse, olla see liikmesriik, mille õiguse kohaselt märgis metallile kanti. Seda seisukohta kinnitab tema arvates eeskätt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. juuli 2008. aasta määrus (EÜ) nr 764/2008, milles sätestatakse menetlused seoses teatavate riiklike tehniliste eeskirjade kohaldamisega teises liikmesriigis seaduslikult turustatavate toodete suhtes ja tunnistatakse kehtetuks otsus nr 3052/95/EÜ (ELT 2008, L 218, lk 21), ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. juuli 2008. aasta määrus (EÜ) nr 765/2008, millega sätestatakse akrediteerimise ja turujärelevalve nõuded seoses toodete turustamisega ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 339/93 (ELT 2008, L 218, lk 30).
- 25 Seega, kui väärismetall on lastud vabasse ringlusesse, ei oma mingit tähtsust asjaolu, et märgist ei kantud sellele liidu territooriumil.
- 26 Komisjon meenutab lisaks, et Euroopa Kohtu praktika kohaselt ei saa liikmesriigid nõuda uue märgise kandmist toodetele, mis on imporditud teisest liikmesriigist, kus neid seaduslikult turustati ja kus neile kanti märgis selle liikmesriigi õiguse kohaselt, kui viimati nimetatud märgisel olev teave vastab impordiliikmesriigis nõutavale teabele ja on viimase tarbijatele arusaadav. Käesoleval juhul on WaarborgHollandi märgised – isegi kui need on tootele kantud kolmandas riigis – komisjoni väitel Madalmaade õigusnormidega kooskõlas ning neil olev teave vastab Tšehhi Vabariigis nõutavale teabele ja on selle liikmesriigi tarbijatele arusaadav.
- 27 Tšehhi Vabariik ei olevat pealegi tõendanud, et kõnealune piirang võimaldab tagada taotletava tarbijakaitse eesmärgi saavutamise ning ei lähe kaugemale eesmärgi saavutamiseks vajalikust. Komisjon juhib sellega seoses tähelepanu sellele, et WaarborgHollandi näol on tegemist Madalmaade jurisdiktsiooni alla kuuluva väärismetalli proovi tõendajaga, kelle üle teostavad järelevalvet Madalmaade ametiasutused ning kelle on akrediteerinud Madalmaade akrediteerimisasutus määruse nr 765/2008 tähenduses, ning et kõnealused ametiasutused tagavad selle liikmesriigi väärismetalli proovi tõendajate filiaalide järelevalve nii liikmesriikides kui ka kolmandates riikides.

- 28 Tšehhi Vabariik väidab, et hagi on selle vastuvõetavas osas põhjendamata. Olles täpsustanud, et märgised, mida ta oma seisukohtades silmas peab, on ainult WaarborgHollandi märgised, väidab see liikmesriik esiteks, et väärismetalli suhtes, millele märgis on kantud kolmandas riigis, ei kohaldu ELTL artikliga 34 tagatud kaupade vaba liikumine isegi mitte siis, kui sellele on märgis kantud mõne liikmesriigi õiguse kohaselt.
- 29 Vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamiseks on tema väitel vaja läbida kaks järjestikust etappi, st kõigepealt peab kaup olema ELTL artikli 29 tähenduses lastud liidus vabasse ringlusesse – see tähendab, et on täidetud impordiformaalsused ning tasutud tollimaksud ja samaväärse toimega maksud, mida tuleb maksta asjaomases liikmesriigis – ning seejärel peab kaup olema turustatud selle liikmesriigi turul vastavalt õigusnormidele, mis ei ole tariifialased. Käesolevas kohtuasjas ei ole seda sündmuste järjestust järgitud, sest ehkki kõnealusele väärismetallile kanti märgised küll Madalmaade õiguse kohaselt, tehti seda aga kolmandas riigis ning väärismetalli ei turustatud Madalmaade territooriumil.
- 30 Teiseks on Tšehhi Vabariik seoses sellise väärismetalli vaba liikumise piiranguga, millele on märgis kantud Madalmaades, seisukohal, et piirangut õigustab vajadus kaitsta tarbijaid ning et see on nimetatud eesmärgiga proportsionaalne. Liikmesriik väidab sellega seoses, et tal on võimatu teha vahet kirjeldatud väärismetallil ja väärismetallil, millele on samad märgised kantud kolmandas riigis. Täiendava Tšehhi märgise kandmine tootele on Tšehhi Vabariigi jaoks seega ainus võimalus kontrollida sellise kauba sisenemist liidu turule, millele on märgis kantud kolmandas riigis. Tema väitel ei ole piisav Madalmaade ametiasutuste võimalus kontrollida märgiste tootele kandmist kolmandas riigis, samuti on ebapiisav ka kõnealustes kolmandates riikides läbiviidav proovide ja märgiste kontroll. Kõnealune liikmesriik juhib tähelepanu ka sellele, et väärismetalltoodetele märgiste kandmise valdkonnas ei ole liidus olemas kolmandate riikide vastavushindamisasutuste tunnustamise süsteemi.
- 31 Prantsuse Vabariik, kes astus menetlusse Tšehhi Vabariigi nõuete toetuseks, on esimese võimalusena seisukohal, et väärismetalli suhtes vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamine on seatud sõltuvusse täiendavast tingimusest, mida ei kohaldata muude toodete puhul, st tingimusest, et tootele peab olema kandnud märgise ekspordiliikmesriigi territooriumil selles liikmesriigis asutatud sõltumatu organ. Seda tingimust seletab väärismetallile märgiste kandmise eriline olemus, mis on tingitud riigi prerogatiivist tagada väärismetalli sisaldus. Seega ei kohaldu vastastikuse tunnustamise põhimõtte toote suhtes, millele on märgis kantud ekspordiliikmesriigist erineva liikmesriigi või kolmanda riigi territooriumil; selline on olukord käesoleval juhul WaarborgHollandi märgiste puhul. Tema arvates ei ole sellega seoses piisav ainuüksi see, et kõnealune toode on liikmesriigis lastud vabasse ringlusesse. Sellest tulenevalt ei ole tema arvates tõendatud ELTL artikli 34 rikkumist.
- 32 Teise võimalusena väidab Prantsuse Vabariik, et kui vastastikuse tunnustamise põhimõtte on kohaldatav, on ELTL artikliga 34 kooskõlas kaupade vaba liikumise piirang, mis tuleneb sellest, et Tšehhi ametiasutused keelduvad tunnustamast WaarborgHollandi märgiseid, kuivõrd piirangut õigustab eesmärk kaitsta tarbijaid ning tagada aus kaubavahetus ja see on kõnealuse eesmärgiga proportsionaalne.
- 33 Komisjon väidab vastuseks, et Euroopa Kohtu praktikast ei nähtu, et toodetele märgiste kandmine peaks toimuma füüsiliselt selle liikmesriigi territooriumil, mille õiguse kohaselt märgis tootele kantakse, selleks et oleks kohaldatav vastastikuse tunnustamise põhimõtte. Lisaks sellele peavad liikmesriigid tema väitel määruse nr 765/2008 kohaselt tunnustama selle määruse alusel akrediteeritud väärismetalli proovi tõendaja osutatud teenuste võrdväarsust, isegi kui akrediteeritud väärismetalli proovi tõendaja filiaal ei asu asjaomase liikmesriigi ega liidu territooriumil. Komisjon rõhutab sellega seoses, et Madalmaade väärismetalli proovi tõendajate ja Madalmaade akrediteerimisasutuse sõltumatust ei ole vaidlustatud ning et ekspordiliikmesriigi akrediteeritud väärismetalli proovi tõendaja pakutavad sõltumatuse tagatised ei pea tingimata kokku langema impordiliikmesriigis ettenähtutega.

Euroopa Kohtu hinnang

- 34 Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleb kõiki liikmesriikide kaubanduseeskirju, mis võivad otse või kaudselt, tegelikult või potentsiaalselt takistada liidusisest kaubandust, pidada koguselise impordipiiranguga samaväärse toimega meetmeteks ELTL artikli 34 tähenduses (kohtuotsused, 11.7.1974, Dassonville, 8/74, EU:C:1974:82, punkt 5, ja 16.1.2014, Juvelta, C-481/12, EU:C:2014:11, punkt 16).
- 35 Kaupade vaba liikumise takistused, mis tulenevad liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise puudumisel teistest liikmesriikidest toodud, seal seaduslikult valmistatud ja turustatud kaubale liikmesriigi poolt selliste õigusnormide kohaldamisest, mis näevad ette nõuded, millele see kaup peab vastama, kujutavad endast ELTL artiklis 34 keelatud samaväärse toimega meetmeid, kui nende kohaldamist ei õigusta üldise huvi eesmärk, mis on kaupade vaba liikumise nõuete suhtes esimuslik (vt selle kohta kohtuotsused, 20.2.1979, Rewe-Zentral, nn Cassis de Dijon, 120/78, EU:C:1979:42, punkt 8; 15.9.1994, Houtwipper, C-293/93, EU:C:1994:330, punkt 11, ja 16.1.2014, Juvelta, C-481/12, EU:C:2014:11, punkt 17).
- 36 Samuti tuleb meenutada, et vastavalt ELTL artikli 28 lõikele 2 kohaldatakse ELTL artiklites 34–37 ette nähtud liikmesriikidevaheliste koguseliste piirangute keeldu nii liikmesriikidest pärit toodete kui ka kolmandast riigist toodud toodete suhtes, mis on liikmesriikides vabas ringluses. Vastavalt ELTL artiklile 29 loetakse kolmandast riigist toodud tooted liikmesriigis vabas ringluses olevaks, kui on täidetud impordiformaalsused ning tasutud tollimaksud või samaväärse toimega maksud, mida tuleb maksta selles liikmesriigis, ja kui selliseid tolli- või muid makse ei ole täielikult või osaliselt tagastatud.
- 37 Euroopa Kohus järeldas sellest seoses kaupade vaba liikumisega liidus, et vabas ringluses tooted samastuvad lõplikult ja täielikult liikmesriikidest pärit toodetega ning et seetõttu on ELTL artikli 34 sätted vahet tegemata kohaldatavad nii liidust pärit toodete kui ka selliste toodete suhtes, mis on mingis liikmesriigis lastud vabasse ringlusesse, ja seda olenemata viimati nimetatud toodete algsest päritolust (vt selle kohta kohtuotsused, 5.12.1976, Donckerwolcke ja Schou, 41/76, EU:C:1976:182, punktid 17 ja 18; 18.11.2003, Budějovický Budvar, C-216/01, EU:C:2003:618, punkt 95, ja 16.7.2015, UNIC ja Uni.co.pel, C-95/14, EU:C:2015:492, punkt 41).
- 38 Euroopa Kohtu praktikast tuleneb siiski ka see, et turustamine on impordist hilisem faas. Nii nagu liidus seaduslikult valmistatud toodet ei saa turustada ainuüksi selle asjaolu alusel, ei tähenda toote seaduslik import, et toode lubatakse automaatselt turule. Vabas ringluses olev kolmandast riigist toodud toode samastub niisiis liikmesriikidest pärit toodetega seoses liikmesriikidevaheliste tollimaksude ja koguseliste piirangute kaotamisega. Kuid kui puuduvad liidu õigusnormid, mis ühtlustaksid asjaomaste toodete turustamise tingimusi, võib liikmesriik, kus toode vabasse ringlusesse lastakse, keelata selle turustamise, kui see ei vasta selleks liidu õigusega kooskõlas liikmesriigi õiguses kehtestatud tingimustele (kohtuotsused, 30.5.2002, Expo Casa Manta, C-296/00, EU:C:2002:316, punktid 31 ja 32, ning 12.7.2005, Alliance for Natural Health jt, C-154/04 ja C-155/04, EU:C:2005:449, punkt 95).
- 39 Nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktides 57 ja 58, tuleneb eelnevast, et vastupidi komisjoni väidetele ei ole käesoleva kohtuotsuse punktis 35 meenutatud kohtupraktikas sedastatud vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldatav vabas ringluses oleva kolmandatest riikidest pärit kaubaga liidus kauplemise suhtes, kui seda kaupa ei ole seaduslikult turustatud mõne liikmesriigi territooriumil enne selle eksporti liikmesriiki, mis ei ole see liikmesriik, kus kaup on vabas ringluses.
- 40 Käesolevas kohtuasjas on selge, et hagi ese ei ole see, et Tšehhi Vabariik keeldub WaarborgHollandi märgiste tunnustamisest sellise väärismetalli kolmandast riigist otse tema territooriumile importimisel, millele on WaarborgHollandi märgis kantud väljaspool liidu territooriumi; samuti ei ole hagi ese ka võimalik täiendav märgis, mille kandmist tootele võidakse sellest tulenevalt nõuda. Hagi ese ei ole ka mitte Viinis 15. novembril 1972 allkirjastatud konventsiooni väärismetalltoodete kontrolli ja neile

märgiste kandmise kohta (muudetud 18. mail 1988) kohaldamisalasse kuuluvad märgised ega teatavate liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel sõlmitud selliste väärismetalltoodete märgiste vastastikuse tunnustamise kahepoolsete kokkulepete kohaldamisalasse kuuluvad märgised nagu need, millele viitab kohtujurist oma ettepaneku punktis 30.

- 41 Selle hagiga väidab komisjon seevastu, et ELTL artikliga 34 ei ole kooskõlas Tšehhi tava, mis seisneb WaarborgHollandi märgiste – mis on kontrollmärgised –tunnustamisest keeldumises ja seetõttu asjaomasele väärismetallile täiendava märgise kandmise nõudmisest olukorras, kus Tšehhi Vabariiki imporditakse kõnealust märgist kandev väärismetall, millele on Madalmaades seaduslikult kantud märgis ja mida on seal või muu liikmesriigi territooriumil seaduslikult turustatud; või siis millele on kantud kolmanda riigi territooriumil Madalmaade õiguse kohaselt märgis ja mis on vabas ringluses liikmesriigis, mis ei ole Tšehhi Vabariik – olgu see siis Madalmaade Kuningriik või mõni muu liikmesriik.
- 42 Euroopa Kohus on juba sedastanud, et liikmesriigi õigusnormid, mis nõuavad impordiliikmesriigis uue märgise kandmist väärismetalltoodetele, mis on imporditud muudest liikmesriikidest, kus neid seaduslikult turustatakse ning kus neile on kantud liikmesriigi õiguse kohaselt märgis, muudavad impordi keerulisemaks ja kulukamaks ning kujutavad endast seega koguselise impordipiiranguga samaväärse toimega meetet ELTL artikli 34 tähenduses (vt selle kohta kohtuotsused, 21.6.2001, komisjon vs. Iirimaa, C-30/99, EU:C:2001:346, punkt 27, ja 16.1.2014, Juvelta, C-481/12, EU:C:2014:11, punktid 18 ja 20).
- 43 Nii on see ka kõnealuse tava puhul. Nimelt saab selle kohaselt Madalmaade väärismetalli proovi töendaja WaarborgHollandi märgisega väärismetalli – olenemata sellest, kas sellele on Madalmaades seaduslikult kantud märgis ja seda on seal või muu liikmesriigi territooriumil seaduslikult turustatud; või sellele on kantud kolmanda riigi territooriumil Madalmaade õiguse kohaselt märgis ja see on mingis liikmesriigis vabas ringluses, ning sõltumata sellest, kas seda on mõne liikmesriigi territooriumil seaduslikult turustatud või mitte – Tšehhi Vabariigi territooriumil turustada alles siis, kui seda on selles liikmesriigis kontrollitud ning sellele on seal kantud täiendav kontrollmärgis; see muudab keerukamaks ja kulukamaks kõnealuse väärismetalli impordi Tšehhi Vabariigi territooriumile teistest liikmesriikidest.
- 44 See tava on niisiis ELTL artikliga 34 keelatud, välja arvatud juhul, kui see on objektiivselt õigustatud.
- 45 Sellega seoses tuleneb Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktikast, et liikmesriigi õigusnorme, mis kujutavad endast koguselise impordipiiranguga samaväärse toimega meetet ELTL artikli 34 tähenduses, võib õigustada mõni ELTL artiklis 36 nimetatud üldise huvi põhjus või ülekaalukad nõuded (kohtuotsused, 10.2.2009, komisjon vs. Itaalia, C-110/05, EU:C:2009:66, punkt 59 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 6.9.2012, komisjon vs. Belgia, C-150/11, EU:C:2012:539, punkt 53).
- 46 Tšehhi Vabariik tugineb käesolevas kohtuasjas tarbijakaitse tagamise vajadusest tulenevale ülekaalukale nõudele.
- 47 Euroopa Kohus on sellega seoses tõepoolest juba sedastanud, et importija kohustus kanda väärismetalltoodetele proovimärgis tagab põhimõtteliselt tõhusa tarbijakaitse ja edendab ausat kaubavahetust (kohtuotsused, 21.6.2001, komisjon vs. Iirimaa, C-30/99, EU:C:2001:346, punkt 29, ja 16.1.2014, Juvelta, C-481/12, EU:C:2014:11, punkt 21).
- 48 Siiski on Euroopa Kohus selles kontekstis sedastanud ka, et liikmesriik ei saa nõuda uue märgise kandmist toodetele, mis on imporditud teisest liikmesriigist, kus neid seaduslikult turustati ja kus neile kanti märgis selle liikmesriigi õiguse kohaselt, kui algsel märgisel olev mis tahes vormis teave vastab impordiliikmesriigis nõutavale teabele ja on viimase tarbijatele arusaadav (kohtuotsused, 21.6.2001, komisjon vs. Iirimaa, C-30/99, EU:C:2001:346, punkt 30, ja 16.1.2014, Juvelta, C-481/12, EU:C:2014:11, punkt 22).

- 49 Käesolevas kohtuasjas ei ole aga vaidluse all mitte WaarborgHollandi märgistel oleva teabe ja Tšehhi Vabariigis selle riigi enda kontrollmärgiste puhul nõutava teabe vastavus ega sellest teabest arusaamine tarbijate poolt – neid asjaolusid ei ole Tšehhi Vabariik vaidlustanud –, vaid hoopis sellise märgisega pakutava garantii tase, mille on tootele kolmanda riigi territooriumil kandnud sellise Madalmaade väärismetalli proovi tõendaja (käesoleval juhul WaarborgHolland) filiaalid, millel on Madalmaade õiguse alusel lubatud vähemalt mingis ulatuses toodetele märgiseid kanda väljaspool liidu territooriumi.
- 50 Tšehhi Vabariik, keda toetab Prantsuse Vabariik, väidab nimelt, et väljaspool liidu territooriumi tootele kantud märgis ei paku – isegi mitte juhul, kui märgise on tootele kandnud sellise sõltumatu väärismetalli proovi tõendaja filiaalid, millel on selle liikmesriigi õigusnormide kohaselt, kelle jurisdiktsiooni alla ta kuulub, lubatud vähemalt mingis ulatuses tegutseda kolmandate riikide territooriumil – piisavat garantiid, et seda saaks käsitada võrdväärsema märgisega, mille liikmesriigi sõltumatu organ kannab tootele selle sama liikmesriigi territooriumil. Need liikmesriigid leiavad, et sellise väljaspool liidu territooriumi tootele kantud märgise usaldusväärsus ei saa garanteerida, võttes arvesse takistusi, millega seisab silmitsi liikmesriik, kelle jurisdiktsiooni alla asjaomane organism kuulub, et tagada selle organismi kolmanda riigi territooriumil toimuva tegevuse piisav kontroll.
- 51 Sellega seoses on oluline meenutada, et seoses nõudega, et märgise peab tootele kandma teatavatele pädevust ja sõltumatust käsitlevatele tingimustele vastav juriidiline isik, on Euroopa Kohus küll juba sedastanud, et liikmesriik ei saa keelata oma territooriumil selliste väärismetallitoodete turustamist, millele on ekspordiliikmesriigis märgise kandnud sõltumatu organ, ettekäändel, et märgise garantiifunktsiooni saab tagada vaid impordiliikmesriigi pädeva organi sekkumisega. Topeltkontroll – ekspordiliikmesriigis ja impordiliikmesriigis – ei ole nimelt õigustatud, kui päritoluliikmesriigis läbiviidud kontrolli tulemused vastavad impordiliikmesriigi vajadustele. Euroopa Kohus on selles osas sedastanud ka, et märgise garantiifunktsioon on täidetud, kui selle kannab tootele sõltumatu organ ekspordiliikmesriigis (vt selle kohta kohtuotsus, 15.9.1994, Houtwipper, C-293/93, EU:C:1994:330, punktid 17–19).
- 52 Siiski on Euroopa Kohus möönud, et arvestades väärismetallitoodete turul esineva pettuseohuga – väärismetalli sisalduse väike variatsioon võib olla suure tähtsusega tootja kasumimarginaali seisukohast – on liidu õigusnormide puudumisel liikmesriikide otsustada, millised meetmed võimaldavad selle ohuga võidelda, kusjuures neil on selles osas ulatuslik kaalutusruum (vt selle kohta kohtuotsus, 15.9.1994, Houtwipper, C-293/93, EU:C:1994:330, punktid 21 ja 22).
- 53 Euroopa Kohus on selles kontekstis asunud seisukohale, et ehkki valiku tegemine selle vahel, kas lasta sõltumatul organil kontrollida kõiki tooteid automaatselt või kehtestada kord, mis võimaldab ekspordiliikmesriigi tootjatel kanda ise asjaomasele kaubale märgised, kuulub iga liikmesriigi kaalutusõiguse raamesse, ei saa liikmesriik, kelle õiguse kohaselt peab tootele märgise kandma sõltumatu organ, keelata oma territooriumil teistest liikmesriikidest imporditud väärismetallitoodete turustamist, kui neile toodetele on tõepoolest märgise kandnud ekspordiliikmesriigi sõltumatu organ. Euroopa Kohus on lisaks rõhutanud, et ekspordiliikmesriigi organi pakutavad sõltumatuse tagatised ei pea tingimata kokku langema nendega, mis on ette nähtud impordiliikmesriigi õigusnormides (vt selle kohta kohtuotsused, 15.9.1994, Houtwipper, C-293/93, EU:C:1994:330, punktid 20, 22, 23 ja 27, ning 16.1.2014, Juvelta, C-481/12, EU:C:2014:11, punktid 36 ja 37).
- 54 Euroopa Kohus ei ole siiski veel võtnud seisukohta seoses kolmanda riigi territooriumil tootele kantud kontrollmärgistega. Arvestades väärismetalliturul esinevat pettuseohtu ja ulatuslikku kaalutusõigust, mille kuulumist liikmesriikidele on Euroopa Kohus selle ohuga võidelda võimaldavate meetmete valikuga seoses juba tunnustanud, tuleb sellega seoses aga möönda, et sellealaste liidu õigusnormide puudumisel võib liikmesriik oma territooriumil tarbijate kaitseks toimuva pettusevastase võitluse raames keelata oma väärismetalli proovi tõendaja(te)l või teistel üksustel, mida ta võib olla volitanud oma kontrollmärgiste kandmiseks väärismetallile, kanda neid märgiseid toodetele kolmanda riigi territooriumil.

- 55 Eelnevast tuleneb, et liidu õiguse praeguse seisu juures ning jättes kõrvale juhud, mis kuuluvad mõne rahvusvahelise lepingu kohaldamisalasse – neid juhte käesolev hagi ei käsitle, nagu on meenutatud käesoleva kohtuotsuse punktis 40 –, võib liikmesriik põhimõtteliselt käesoleva kohtuotsuse punktis 52 meenutatud kohtupraktika alusel asuda seisukohale, et kolmanda riigi territooriumil tootele kantud märgised ei paku tarbijatele kaitset liikmesriikide territooriumil sõltumatute organite poolt tootele kantud kontrollmärgistega võrdväärse tasemel.
- 56 Komisjon ei saa selles osas tulemuslikult tugineda määrusele nr 765/2008 väitmaks, et kuivõrd WaarborgHollandi näol on tegemist Madalmaade akrediteerimisasutuse poolt selle määruse alusel akrediteeritud vastavushindamisasutusega, siis on Tšehhi Vabariik igal juhul kohustatud lubama oma territooriumile selle hindamisasutuse märgisega väärismetalli, kui see imporditakse mõnest muust liikmesriigist, ilma et tal oleks õigust teostada kontrolli ning vajaduse korral kanda tootele täiendavat märgist.
- 57 Esiteks, ehkki määruse nr 765/2008 artikli 7 lõige 1 näeb ette, et kui vastavushindamisasutus taotleb akrediteerimist, esitab ta vastava taotluse põhimõtteliselt oma asukohaliikmesriigi riiklikule akrediteerimisasutusele, ei ole määruses aga midagi öeldud selle kohta, millisel territooriumil vastavushindamisasutused võivad oma tegevust teostada või peavad seda tegema, ega selle kohta, mis ulatuses neile riikliku akrediteerimisasutuse poolt selle määruse alusel antud akrediteering võib või peab katma ka vastavushindamisasutuste tegevust, mida teostavad viimaste filiaalid kolmandate riikide territooriumil. Teiseks ei ole see, kas Tšehhi tava, mille komisjon vaidlustas, on või ei ole kooskõlas määrusega nr 765/2008 pealegi käesoleva hagi ese.
- 58 On siiski oluline rõhutada, et käesoleva kohtuotsuse punktis 55 liikmesriikidele tunnustatud õiguse kasutamine ei ole põhjendatud siis, kui kooskõlas käesoleva kohtuotsuse punktis 51 viidatud kohtupraktikaga selles liikmesriigis läbiviidud kontrolli tulemused, kust kõnealust väärismetalli eksporditakse, vastavad impordiliikmesriigi vajadustele.
- 59 Nii on see käesoleva otsuse punktis 53 meenutatud Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktika kohaselt aga tingimata käesolevas kohtuasjas sellise väärismetalli puhul, millele on Madalmaade territooriumil kandnud märgise WaarborgHolland ja mida selles liikmesriigis või mõne muu liikmesriigi territooriumil seaduslikult turustatakse.
- 60 Nii on see ka väärismetalli puhul, millele on WaarborgHollandi märgis kantud kolmandas riigis, mis on lastud liidus vabasse ringlusesse ning mida turustati enne ekspordi Tšehhi Vabariiki seaduslikult sellise liikmesriigi territooriumil, kes on sarnaselt Tšehhi Vabariigile otsustanud mitte lubada seda, et tema väärismetalli proovi tõendaja(d) või teised üksused, mida ta võib olla volitanud oma kontrollmärgiste kandmiseks väärismetallile, kannavad neid märgiseid toodetele kolmanda riigi territooriumil. Selle hüpoteesi puhul tuleb nimelt asuda seisukohale, et sellise liikmesriigi poolt asjaomase väärismetalli turustamisel läbiviidud kontroll vastab Tšehhi Vabariigi vajadustele, sest selle hüpoteesi korral taotleavad need kaks liikmesriiki võrdväärse tarbijakaitse taseme saavutamist.
- 61 Seega tuleb tuvastada, et käesoleva kohtuotsuse punktides 59 ja 60 määratletud hüpoteeside puhul ei ole õigustatud see, et Tšehhi Vabariik keeldub tunnustamast WaarborgHollandi märgiseid, ja seega on väidetav rikkumine tõendatud.
- 62 Seevastu tuleneb eespool esitatud kaalutlustest, et kui tegemist on väärismetalliga, millele on WaarborgHollandi märgis kantud kolmanda riigi territooriumil, mis on lastud liidus vabasse ringlusesse ja mis eksporditakse Tšehhi Vabariiki nii, et seda ei ole varem mõnes liikmesriigis seaduslikult turustatud, ning samuti siis, kui tegemist on sellise kaubaga, mida on pärast vabasse ringlusesse laskmist seaduslikult turustatud liikmesriigis, kes ei nõua väärismetallile kontrollmärgise kandmist sõltumatu organi poolt või liikmesriigis, kes nõuab sellise märgise tootele kandmist, kuid lubab seda teha kolmanda riigi territooriumil, siis ei vasta selle liikmesriigi läbiviidud kontrolli tulemused, kust kõnealust väärismetalli eksporditakse, Tšehhi Vabariigi vajadustele.

- 63 Ehkki kõnealune Tšehhi tava võib seega olla osaliselt põhjendatud eeskätt seetõttu, et asjaomane väärismetall ei tarvitse vastata liikmesriigis seaduslikult turustamise tingimustele, on selleks, et nimetatud põhjendus oleks aktsepteeritav, sellegipoolest veel vaja, et see tava võimaldaks tagada kõnealuse eesmärgi saavutamise ega lähe kaugemale eesmärgi saavutamiseks vajalikust (vt selle kohta kohtuotsused, 10.2.2009, komisjon vs. Itaalia, C-110/05, EU:C:2009:66, punkt 59 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 16.1.2014, Juvelta, C-481/12, EU:C:2014:11, punkt 29).
- 64 On aga selge, et kõnealune Tšehhi tava kehtib üldiselt WaarborgHollandi märgist kandva väärismetalli suhtes, mitte ainult sellise WaarborgHollandi märgist kandva väärismetalli suhtes, millele see on kantud kolmandate riikide territooriumil; pealegi ei tehta seejuures vahet lähtuvalt asjaomase väärismetalli Tšehhi Vabariiki ekspordi tingimustest, st eeskätt sellest, kas väärismetall on Tšehhi Vabariiki eksporditud pärast selle lihtsalt vabasse ringlusesse laskmist mõnes muus liikmesriigis või pärast seda, kui seda on lisaks mõnes teises liikmesriigis seaduslikult turustatud.
- 65 Sellega seoses väidab Tšehhi Vabariik, et tal on WaarborgHollandi märgiste puhul võimatu vahet teha neil märgistel, mis on tootele kantud kolmanda riigi territooriumil, ja neil märgistel, mis on tootele kantud liidus, kuivõrd märgised on nende tootele kandmise kohast olenemata identsed. Kuid see asjaolu ei võimalda asuda seisukohale, et kõnealune tava on osas, milles see võib olla põhjendatud, proportsionaalne taotletava eesmärgiga.
- 66 Nimelt oleks võimalik – näiteks nõudes Tšehhi Vabariiki importijalt selliste dokumentide esitamist, kust selgub asjaomase märgise tootele kandmise koht ning vajaduse korral ka asjaomase väärismetalli liidus vabasse ringlusesse laskmise koht ning seaduslikult turustamise koht – piirata WaarborgHollandi märgiste tunnustamisest keeldumist nii, et seda tehakse ainult olukorras, kus kõnealuse metalli täiendavat kontrolli Tšehhi ametiasutuste poolt on tõepoolest põhjendatud tarbijakaitsega; see kujutaks endast kaupade vaba liikumist vähem riivavat meetet kui üldine keeldumine tunnustada kõnealuseid märgiseid ja täiendava märgise kandmine kogu nimetatud märgist kandvale väärismetallile.
- 67 Asjaolu, et sellisel juhul ei ole lõpptarbijal endal võimalik kontrollida, kas väärismetallile kantud WaarborgHollandi märgis on tootele kantud kolmanda riigi territooriumil või liidus, millest tulenevalt ta võidakse viia toote kvaliteedi osas eksitusse, ei võimalda vastupidi Tšehhi Vabariigi väidetele tõendada asjaomase tava proportsionaalsust, kui just ei asuta seisukohale, et selline tarbija ei saa usaldada tarbimiskohajärgse liikmesriigi pädevaid asutusi seoses nende toodete kvaliteedi kontrolliga, mis liikmesriik lubab oma turule; sellist seisukohta ei saa aga lubada.
- 68 Seega tuleb tuvastada, et kõnealune Tšehhi tava ei ole osas, milles see võib olla õigustatud tarbijakaitsega, oma üldisest ja süstemaatilistest laadist tulenevalt taotletava eesmärgiga proportsionaalne.
- 69 Kõigi eelnevate kaalutlustega arvestades tuleb esiteks tuvastada, et Tšehhi Vabariik rikkus WaarborgHollandi märgiseid tunnustamast keeldudes temal ELTL artikli 34 alusel lasuvaid kohustusi, ning teiseks jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.

Kohtukulud

- 70 Vastavalt kodukorra artikli 138 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Sama artikli lõike 3 esimese lause kohaselt jäävad kummagi poole kohtukulud tema enda kanda, kui osa nõudeid rahuldatakse ühe poole, osa teise poole kasuks. Kuivõrd komisjoni hagi on osaliselt vastuvõetamatu, tuleb jätta komisjoni ja Tšehhi Vabariigi kohtukulud nende endi kanda.

- 71 Vastavalt kodukorra artikli 140 lõikele 1, mille kohaselt kannavad menetlusse astunud liikmesriigid ise oma kohtukulud, tuleb Prantsuse Vabariigi kohtukulud jätta tema enda kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (teine koda) otsustab:

- 1. Tšehhi Vabariik on väärismetalli proovi tõendaja WaarborgHollandi märgiseid tunnustamast keeldudes rikkunud temal ETL artikli 34 alusel lasuvaid kohustusi.**
- 2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.**
- 3. Jätta Euroopa Komisjoni, Tšehhi Vabariigi ja Prantsuse Vabariigi kohtukulud nende endi kanda.**

Allkirjad